

Кривда, гніт та неволя викликають
сувору помсту з боку справедливості.

Богдан Хмельницький

Білоцерківська міська районна газета

Громадська ФУТКА

Страшна воєнна косовиця

Воєнна російська агресія, попри легковажні й небезпечні спроби окремих заокеанських безумців зупинити її за будь-яку ціну, триває, забираючи нові й нові дорожочинні життя українців, білоцерківців зокрема.

Вкотре наша громада отримала сумну звістку – дізналася про смерть нашого земляка, стрільця-помічника гранатометника стрілецької роти однієї з військових частин **Тимура Рустамовича МАКСИМЕНКА** (2001 року народження). Наш воїн загинув 12 жовтня 2024 року під час виконання бойового завдання в районі Павлівки Волноваського району на Донеччині.

Захищаючи Україну, загинув білоцерківець, сержант **Анатолій Станіславович ГОРЕНКО**, 57-річний головний сержант роти вогневої підтримки військової частини А 4698.

Не стало й нашого земляка **Юрія Миколайовича КАРПИЧА** (1977 року народження), який був водієм-електриком відділення безпілотних авіаційних комплексів однієї з військових частин.

Він помер у столичному військовому госпіталі від отриманих поранень під час виконання бойового завдання поблизу Суджі, що в Курській області.

Поріг вічності переступив захисник України, молодший сержант **Сергій Анатолійович МАКСИМЧУК**, 48-річний курсант навчальної механізованої роти військової частини А 1048, який помер 23 лютого 2025 року під час перебування на стаціонарному лікуванні у Головному військовому клінічному госпіталі.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ВОЇНАМ-ЗАХИСНИКАМ УКРАЇНИ.

Самовіддані, безвідмовні, героїчні

ЗБІРНИЙ ПОРТРЕТ КОМУНАЛЬНИКА В ЧАС ВІЙНИ

В перший місяць весни Біла Церква відзначає День працівників житлово-комунального господарства і побутового обслуговування населення (й робить це з 1978 року), щиро віддаючи шану людям, які створюють нам затишок і комфорт. Це свято є гарним приводом визнати значну роль великого заgonу працівників цієї сфери в житті кожного мешканця міста й громади, нагодою сердечно подякувати їм.

міст, бригада наших фахівців зі своїм обладнанням оперативно виїхала на місце надзвичайної ситуації й допомогла якнайшвидше забезпечити мешканців міста теплом. Колектив підприємства працює злагоджено, з великою відповідальністю й заслугове на нашу вдячність і повагу за свою працю.

● Те ж саме можна сказати і про **Муніципальне шляхово-експлуатаційне управління**. Нинішню велику розкіш – освітлення міста, нам забезпечує невеликий, але потужний колектив МШЕУ. В його обов'язок входить виконання комплексних робіт з експлуатації, утримання, капітальних та поточних ремонтів мереж зовнішнього освітлення Білої Церкви й територіальної громади. Це підприємство обслуговує майже 5 тисяч кілометрів електромереж зовнішнього освітлення, приблизно 14 тисяч світлоточок, утримує та ремонтує світлофори в місті, усуває пошкодження, отримані внаслідок ворожих атак, а також допомагає колегам. Незважаючи на погодні умови, на сигнали повітряної тривоги, вдень і вночі ці люди працюють на відкритому всім вітрам просторі.

● Благоустроєм доріг і тротуарів опікується **ТОВ «Шляхово-експлуатаційне управління»**. Озеленення міста, квітучі клумби, сквери та догляд за ними – це також справа жіночих рук цього колективу. Завдяки йому місто має пристойний вигляд.

● Комунальна установа **БМР «Інспекція з благоустрою міста»** тримає під своїм контролем порядок та законність забудов, велику роботу проводить з мешканцями приватного сектора.

● Праця колективу **«Спецкомбінату з надання ритуальних послуг»** нелегка навіть у мирний час. А зараз її просто уявити дуже важко. Кожного разу в час скорботи левову частку роботи беруть на себе працівники цієї служби й виконують її бездоганно. За роки війни такої непрості роботи додалося. За стан кладовищ завжди відповідало це підприємство. Нині, крім того, велика відповідальність і перед пам'яттю загиблих, і перед жителями громади лежить на цьому колективі також за стан Алеї Героїв.

● Безпосередній стосунок до порядку, культури й благоустрою в громаді має підприємство **КАТП-1028**. Завдяки його колективу ми можемо пишатися чистотою в нашому місті. А за новенькими смітєвозами, які вчасно виконують свою роботу, можна звирятати точність годинників.

Далі – на стор. 2

● На сьогодні до нашого міста приєдналося 16 сіл. І тепер це найбільша в Київській області територіальна громада, тож навантаження на працівників житлово-комунального господарства збільшилося в рази. З кожного підприємства чоловіки відповідного віку пішли захищати нас від підступного ворога. Немалу кількість і техніки відправлено на поле бою. Основний тягар ліг на жіночі плечі. Але місто підтримується в належному стані. Кожен колектив галузі робить посильний внесок у наближення перемоги. І якщо раніше дехто не помічав потреби в комунальниках і звертав на них увагу тільки тоді, коли бачив або ж просто вишукував недоліки, то нині на працівників житлово-комунального господарства й побутового обслуговування дивляться з повагою і дивуються, як можна працювати 24x7 під час негоди і повітряної тривоги. Думаєте, їм не важко і не страшно? Ні, їм і важко, і страшно. Але якщо не наші працівники ЖКГ, то хто ж? І вже стільки років поспіль вони працюють в екстремальних умовах: то COVID-19, то ця проклята війна...

● Попри все, наша Біла Церква прекрасна завдяки їхнім рукам. Особливо влітку: квітучі клумби і сквери, наші парки, де можна хоч на хвилину отримати релакс. Навіть мешканці столиці, що приїжджають до нас погостювати, в захваті від благоустрою, чистоти і культури. Це все вони, люди, які постійно й сумлінно виконують свою роботу. І ми маємо дякувати їм не тільки в свята, а щоденно, поважаючи їхню працю.

● В непростих реаліях сьогодення чітко працюють і такі два великі підприємства, як **ТОВ «Білоцерківвода» та КП БМР «Білоцерківтепломережа»**. Так, попри ворожі атаки, «Білоцерківводою» постійно здійснюються різні необхідні роботи: об'єкти водо-каналізаційного господарства обладнуються частотними перетворювачами та джерелами резервного живлення, модернізуються окремі ділянки, виконуються реконструкція та капітальний ремонт, велика кількість дрібних і не дуже поточних ремонтів. Все для того, щоб жителі міста були з чистою водою. Чимало працівників та членів їхніх сімей стали на захист України. І колектив підтримує їх усім необхідним. В разі потреби надає відчутну допомогу колегам з інших регіонів країни.

● Працівники «Білоцерківтепломережі» роблять все можливе, щоб забезпечити теплом домівки білоцерківців, садочки, школи, соціальні та культурні заклади міста. В міжопалювальний період проводять ремонти на котельнях та мережах. Якщо ж трапляються пориви, їх оперативно ліквідують. Необхідно зазначити, що багато працівників підприємства та члени їхніх родин також захищають нас на передовій, а колектив постійно донатить на потреби ЗСУ. Як і в «Білоцерківводі», тут немає байдужих до чужого горя. «Білоцерківтепломережа» відгукується на запит про допомогу від колег-тепловиків з інших регіонів України. Коли ворог залишив без опалення взимку тисячі споживачів в одному з

На вічному шляху до Шевченка

9 березня в Білій Церкві відбулося урочисте зібрання з нагоди 211-ї річниці від дня народження Тараса Григоровича Шевченка.

▲ Під час заходу до присутніх звернувся секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб: «Сьогодні ми вшановуємо пам'ять великого українця, Великого Кобзаря – Тараса Григоровича Шевченка. Пророк, геній, поведир, творець ідентичності українського народу та знакова постать національної пам'яті України. Його пророчі слова актуальні сьогодні, як ніколи. З його словом ідуть у бій наші захисники та захисниці, його вивчають, вишивають на рушниках та увічноють у граніті. Тож нехай настане якнайшвидше той час, коли Україна із заходу до сходу стане соборною та незалежною – так, як хотів Великий Кобзар».

▲ Також під час заходу відбулося вручення премії Білоцерківської міської територіальної громади імені Віктора Міняйла обдарованій учнівській молоді в галузі української мови й літератури.

▲ Цьогоріч нею були нагороджені учні, які стали переможцями I етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України у 2024/2025 навчальному році в секціях «Українська мова», «Українська література», «Літературна творчість», та їхні наукові керівники.

▲ Дипломи лауреатів та грошові винагороди учням та їхнім учителям в розмірі 3000 і 2000 грн вручили секретар міської ради Володимир Вовкотруб та начальник управління освіти і науки міської ради Юрій Петрик.

▲ На відділенні літературознавства, фольклористики та мистецтвознавства в секції «Українська література» перемогу здобув **Данило Школяр** – учень Білоцерківського ліцею «Мала академія наук», науковий керівник **Володимир Терехов**; у секції «Літературна творчість» перемогу здобула **Дарина Бабко** – учениця Білоцерківського опорного ліцею-гімназії №20, науковий керівник **Петро Розвозчик**.

▲ На відділенні мовознавства у секції «Українська мова» перемогу здобула **Інна Куликівська** – учениця Білоцерківської гімназії слов'янських мов-початкової школи №1, науковий керівник **Ганна Яценко**.

▲ Під час заходу лунала поезія Тараса Шевченка, прозвучали пісні на його вірші. На знак шани учасники дійства поклали квіти до погруддя Тараса Шевченка.

За інф. bc-rada.gov.ua

Самовіддані, безвідмовні, героїчні

ЗБІРНИЙ ПОРТРЕТ КОМУНАЛЬНИКА В ЧАС ВІЙНИ

Напередодні свята не можемо не згадати й про екологічно чистий вид транспорту: тролейбуси, які курсують на 5 міських маршрутах. Але в нинішніх умовах живеється **тролейбусному підприємству** непросто. Парк машин зношений, наймолодший тролейбус – 1999 року випуску. Та й водіям майже всім за 60. Але кожен з них любить свою роботу, своє місто і свого залізного коня. Самі ремонтують, фарбують, миють.

Хоча возять пасажирів в основному безоплатно. Та й атмосфера в салонах нині напружена – тільки й розмов, що про війну та погану владу. Водій змушений слідкувати за дорогою, за оплатою, звернути увагу на посвідчення й обов'язково бути привітним з пасажиром. Але й пасажири мають хоча б трішечки проявляти повагу до водія. А ще не забуваймо, що рух тролейбуса залежить від електропостачання, як, до речі, й ліфтів.

Працівникам профільного господарства також не дуже легко. **ПП «Юр'ївліфт»** і **ТОВ «Тотус Сервіс»** мають справу зі старими ліфтами, випадками вандалізму, а тепер ще й непередбачуваним відключенням електрики. Тому скарги і виклики збільшились у рази. Але завдяки висококваліфікованим працівникам усі проблеми усуваються вчасно. Звичайно, на обох підприємствах великий дефіцит кадрів. А де їх взяти? В державі досі не налагоджена робота з підготовки таких фахівців.

Велика нестача працівників і в житловому господарстві. Розвитком і підтриманням житлового фонду міста опікуються **ЖЕК-1, ЖЕК-6, ЖЕК-7, понад 200**

об'єднань співвласників багатоквартирних будинків і житлово-будівельних кооперативів. Всі роботи з обслуговування житлового фонду на час війни лягли на плечі жінок переважно зрілого віку. Чоловіки пішли на війну, а жінки з малими дітьми виїхали... Але ж вони справляються!

Відповідає за умови проживання в гуртожитках, які належать до комунальної власності, **«Служба замовника»**, виконуючи важливу й непросту роботу.

Управління комунальної власності та концесії надає значну допомогу у вирішенні питань, що стосуються приватизації, здачі в оренду та концесію комунального майна, об'єктів житлового фонду.

Комунальне підприємство КОДА БТІ покладені на нього завдання, як завжди, виконує вчасно й відповідально.

Роботу цієї величезної житлово-комунальної сфери координує **Департамент ЖКГ БМР**, в структурі якого є відповідальний підрозділ – **Центр оперативного реагування (ЦОР)**, який підтримує зв'язок з жителями громади і дійсно працює оперативно.

Очевидно, що варто нагадати про самовідданість і героїзм наших працівників ЖКГ. Це, зокрема, проявилось, коли сталася трагедія в Херсонській області. Тоді 17 наших комунальників-добровольців зі своїм робочим інструментом терміново

попішили на допомогу: під пекучим сонцем у бронезилетах і шоломах вони очищали від бруду Корабельний район Херсона.

Служба побуту в нашій громаді представлена численними перукарнями, салонами, приватними майстернями, ПП «Хімчистка», ПП «Майстриня», робота яких важлива й потрібна в будь-які часи.

Наостанку маємо сказати і про Білоцерківський коледж сервісу та дизайну, що готує фахівців високого класу. Багато випускників цього закладу заслуговують визнання і поваги.

Так, часи нелегкі. Але всі названі колективи робить свій посильний внесок у наближення перемоги. І це – безцінно!

Антоніна МАР'ЯНСЬКА

Міжконфесійний діалог

Підтримано створення Ради Церков

Нещодавно у виконавчому комітеті БМР за ініціативи секретаря міської ради Володимира Вовкотруба відбулася зустріч із представниками релігійних громад різних конфесій, які функціонують у Білоцерківській громаді. Як повідомляють офіційні джерела, метою зустрічі було питання налагодження співпраці з релігійними організаціями, посилення міжвідомчої комунікації тощо.

▼ На зустріч завітали представники 16 релігійних громад.

▼ Звертаючись до присутніх, Володимир Вовкотруба зауважив, що, згідно із чинним законодавством України, держава та, відповідно, місцева влада не має права втручатися у здійснювану в межах закону діяльність будь-яких організацій, створених за ознакою ставлення до релігії.

▼ «Я не хотів би, щоб у нашій громаді був будь-який політичний тиск на релігійні громади чи адміністративний вплив на релігію. Проте до міської ради надійшла ініціатива про створення в громаді Ради Церков, – зазначив Володимир Вовкотруба. – Сьогодні ми маємо бути разом. Нас об'єднує і боротьба зі спільним ворогом, який прагне відібрати нашу незалежність. Тому необхідно налагодити більшу співпрацю. Якщо вам потрібне сприяння місцевої влади, ми готові розглянути ваші пропозиції та налагодити діалог з представниками всіх релігійних конфесій».

▼ Керуючий справами виконавчого комітету Анна Олійник зазначила, що останніми роками релігійні організації підтримують не лише своїх рідних, а й тих громадян, які їх відвідують. Поінформувала, що до виконавчого комітету надійшов лист-звернення від заступника голови КОВА щодо налагодження міжконфесійного діалогу. Наголосила, що держава не втручається у діяльність релігійних організацій, але разом з тим встановлює для кожної рівність у юридичних правах незалежно від чисельності, строку створення організації тощо. Також розповіла про пропозицію, що надійшла від секретаря Білоцерківської єпархії, священника Миколи Гопаїничча щодо сприяння в створенні Ради Церков при Білоцерківській міській раді.

▼ Відтак Анна Олійник запропонувала ініціатору ідеї розповісти про свою пропозицію та висловитися всім присутнім з приводу цього питання.

▼ Священник Микола Гопаїнич зупинився на діяльності попередньої Ради Церков, акцентував, що у час війни всі

релігійні громади допомагають переселенцям, ЗСУ, працюють над їхнім моральним, духовним та психологічним станом: «Ми повинні об'єднатися та показати приклад єдності всім українцям. Перебуваючи на фронті, я бачу, що зараз немає релігійних непорозумінь серед священнослужителів різних конфесій, усі прагнуть допомогти одне одному. Необхідно разом продовжувати робити добрі справи і в нас у місті, сприяти вихованню молоді, адже ми також маємо бути відповідальними за виховання дітей, щоб серед них не було проявів агресії».

▼ Микола Гопаїнич запропонував розробити заходи з духовного виховання дітей у школах та провести молитовний сніданок за участю всіх релігійних громад для представників військових частин, інвалідів війни, родин загиблих та ін.

▼ У ході зустрічі присутні підтримали ініціативу створення міжконфесійної Ради Церков у Білоцерківській громаді. Висловили пропозиції та ініціативи щодо організаційних питань подальшого функціонування органу, визначення його статусу, юридичних аспектів розробки положення, згідно з яким вони мають намір працювати, тощо. Наголосили, що потрібно організувати заходи, які повинні обов'язково передбачати питання підтримки військових ветеранів, членів родин загиблих воїнів, дітей-сиріт та співпрацю із навчальними закладами громади щодо духовного виховання як дітей, так і батьків, підтримки їхнього ментального здоров'я.

▼ Заступник міського голови Катерина Возненко подякувала за заходи, які проводять релігійні громади у Білій Церкві, в тому числі для сімей загиблих військовослужбовців, та запропонувала розглянути ще й такий напрямок, як співпраця із м. Павлоградом (громадою-партнером Білоцерківської МТГ).

▼ Тож вирішили створити робочу групу, якій буде запропоновано для обговорення проект документа, що регламентуватиме діяльність майбутньої Ради Церков.

Наші земляки

Покровителька танцю

МАРИНА СОБИНА – сучасний український хореограф, авторка численних постановок сучасного танцю, випускниця Київської муніципальної академії циркового та естрадного мистецтва. Її творчий шлях розпочався ще з дитинства в місті Білій Церкві, де вона відвідувала заняття у зразковому танцювальному колективі «Вікторія». Саме тут Марина зробила свої перші кроки на сцені, вчилася працювати в команді та відчувати музику всім серцем.

З підліткового віку Марина активно займалася сучасними та бальними танцями, відвідувала конкурси, майстер-класи та фестивалі. У 15 років вона вступила до Київської муніципальної академії циркового та естрадного мистецтва, де навчалася спочатку на молодшого спеціаліста, а потім здобула ступінь бакалавра за спеціальністю «Хореографія».

«Академія відкрила для мене нові горизонти»

Навчання в Академії стало важливим етапом у житті Марини. Вона опанувала не тільки сучасні танцювальні напрямки, але й отримала унікальний досвід викладання хореографії. Завдяки численным майстер-класам у Києві вона вдосконалила свої навички під керівництвом провідних українських і міжнародних спеціалістів.

«У нас була можливість працювати з професіона-

лами світового рівня. Кожен майстер-клас був як ковток свіжого повітря, заряд енергії та нових ідей», – ділиться Марина.

«Аліса в країні чудес» та великі сцени Європи

Марина брала участь у турі містами Італії з шоу «Alice in Wonderland», де виконувала одну з головних ролей – Білої Королеви. Танцювальний тур став не тільки професійним випробуванням, але й відкрив нові можливості для творчого розвитку.

«Ми виступали на різних майданчиках, знайомилися з місцевою культурою, спілкувалися з іншими артистами. Це був неймовірний досвід, який залишився

зі мною назавжди», – згадує хореограф.

Монте-Карло: професійний рівень та міжнародне визнання

Один із найбільш значущих моментів у кар'єрі Марини – участь у 44-му Міжнародному цирковому фестивалі в Монте-Карло. Її обрали серед найкращих студентів Академії, і разом з командою вона місяць виступала на одній сцені з професійними артистами з усього світу. «Це був час, коли кожен виступ був викликом. Ми працювали з людьми, для яких цирк – це життя. Їхня відданість справі та професіоналізм мотивували мене рости далі», – розповідає Марина.

Надихаючі слова

для молодих танцюристів

«Сцена – це завжди новий початок. Кожен виступ – це шанс запам'ятати, надихнути, створити щось неповторне. Тож завжди залишайте на сцені частинку своєї душі, і світ точно це відчуже».

Танцювальний світ не знає кордонів, і саме такі хореографи, як Марина Собина, своїм прикладом показують, що українські танцюристи здатні підкорювати будь-які вершини.

Тетяна ДОЛЯ

